

NOTTA MESTARIAINESTA!

Kauden keihäskomeetta Ari Mannio on pienen Lehtimäen suuri poika. Mannio on jo tehnyt pohjalaisen paikkakunnan urheiluhistoriaa, mutta ei voitoillaan leuhki. Suuret haasteet ovat vasta edessä.

Teksti Hannu Teider Kuvat Mikko Lehtimäki

Rannankylän urheilukentällä Lehtimäellä on suuren urheilujuhlan tunnelma. Näyttää siltä kuin koko parintuhannen asukkaan Lehtimäki olisi liikkeellä. Pikkukenttä täyttyy hetkessä yleisurheilu-kisoihin osallistuvista lapsista ja heidän vanhemmistaan.

Lasten keskiviikkoiset Hippon-olympialaiset saavat normaalia juhlavamman alun.

Kisojen aluksi palkitaan urheiluhenkisen paikkakunnan ensimmäinen aikuisten sarjan Suomen mestari.

Illan päättähti istuu hämillään puupenkillä. Hän näyttää ujolta. Keskipisteenä olo on uutta, vaikka ympärillä kuhisee pelkkiä tuttuja.

Sankari nousee välillä kohteliaasti ylös, hymyilee ja kiittelee ohitse soljuvia onnittelijoita. Olalletaputtelijotakin riittää jonoksi saakka.

"Pidä poika pääs kylmänä, niin pärjät", neuvoo Jyskeen entinen kilpahihtäjä Heikki Salo, joka 1970-luvun

SM-kisoissa sijoittui parhaimmillaan kymmenen sakkiiin.

Metsästystä innokkaasti harrastava keihäsmestari näyttää ajoittain siltä kuin toivoisi pääsevänsä nopeasti lintujahtiin läheisiin metsiin tai Ähtärinjärvelle kalaan.

Mielessä pyörii myös seuraavana aamuna alkava MM-matka Etelä-Koreaan.

"Onneksi pakkaamisessa ei mene kauan. Piikkarit ja urheiluvehkeet vaan kassiin", Mannio suunnittelee.

Letkeä huumori laukaisee juhlavaa tilannetta.

"Tietynlaiset onnenkalsarit otan myös mukaan, mutta ei siitä sen enemää", Mannio naurattaa kuulijoita.

Siltä varalta että onni ei riitä, viisi lehtimäkeläistä yritystä tukee rahallisesti Mannion nousua maailman huipulle. Nytkin yritysten edustajat luovuttavat Suomen mestarille valkoisen kirjekuoren tulevaa olympiakautta varten.

Ari Mannio on kuulunut aina ikäluokkansa huippuihin, ei ainoastaan Pohjanmaalla vaan koko Suomessa.

Ensimmäinen haastattelu löytyy runsaan 14 vuoden takaa.

Yhdeksänvuotiasta poikaa ylistettiin paikallislehdessä tammikuussa 1977 "Lehtimäen ilmiselvänä lahjakkuutena".

Mannio oli tuolloin ikäluokkansa Suomen ykkönen kiekonheitossa, toiseksi paras kuulussa ja valtakunnan tilastossa toinen myös keihäessä.

Kiekonheiton ennätystulos 27.12 syntyi Kauhajoen PM-kisoissa. Entisen ennätyksen haltija oli Harri Haatainen.

Poika loisti myös talvilajeissa. Hän oli jääkiekossa ahne maalintekijä.

Lehtimäen Jyskeen E-junnuissa pelikavereitaan huomattavasti nuorempi F-ikäinen junnu oli ylittänyt tammikuun lopulla 1977 sadan tehopisteen rajan.

Kookas Mannio pelasi viime talvena 17 sarjapeliä kolmosdivarissa, kun treeneiltään ennätti, ja oli sentterinä joukkueensa Lehtimäen Jyskeen parhaita maalintekijöitä.

"TPS on suosikkijoukkueeni. Saku Koivu pelasi aikoinaan siellä ja siitä asti se on ollut suosikkini."

Kiinnostus keihäänheittoon lisää- ▶

Keihäsjätti Ari Mannion jalat pysyvät menestyksenkin jälkeen tukevasti maassa.

”Onnenkalsarit otan mukaan.”

tyi 15-vuotiaana, kun kisoissa alkoi tulla menestystä.

”Aina mukavampi oli voittaa kuin olla kakkonen.”

Raamikas nuorukainen halusi mieluummin keskittyä yksilölajiin kuin joukkuepeleihin.

”Hyvä puoli on, ettei muita voi syyttää, jos menee huonosti. Yksilölajissa olet itse vastuussa tekemisistäsi”, Mannio pohtii.

Rannankylän kentällä Ari Mannio on harjoitellut isänsä valmennuksessa.

Isälle kenttä ja sen ympäristö ovat muistorikkaat. Hän kävi kansakoulua kentän päässä kuusiainan takana olevassa vanhassa puurakennuksessa.

Valmennusyhteistyö jatkuu edelleen saumattomana.

”Hyvin on toiminut, eikä sitä ole järkeä lähteä muuttamaan”, Mannio tokaisee.

Isä laatii harjoitusohjelman rungon, jota poika soveltaa myös omien tunteuksiensa mukaan.

”Ari miettii itsekkin asioita. Urheilijan pitää pystyä analysoimaan harjoituksia, jos aikoo huipulle”, valmentaja **Tapio Mannio** huomauttaa.

Heittoharjoitukset tapahtuvat jatkossakin Rannankylän kentällä, vaikka Ari on muuttanut kotoaan Seinäjoelle.

Harva yleisurheilija on ponnistanut maailman huipulle yhtä vaatimattomista olosuhteista kuin Mannio.

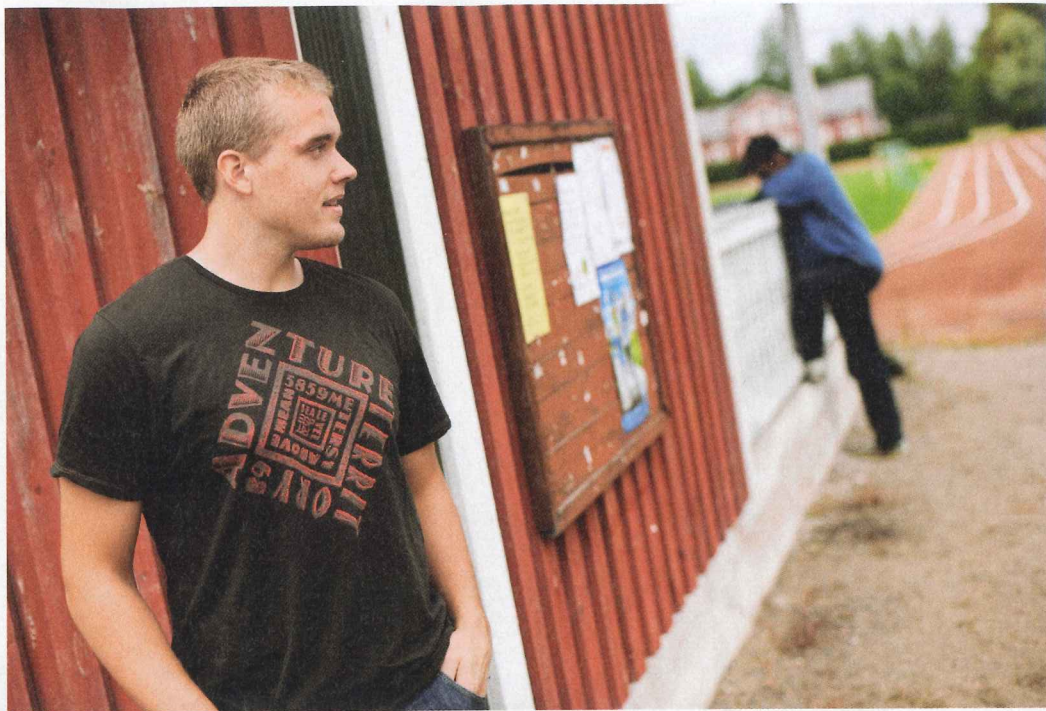
Nelirataisen tiilimurskakentän heittopaikalle on vedetty useita kumimattoja. Matot ovat kovassa käytössä kuluneita ja haalistuneita.

Juoksuradan taakse rinteeseen on kaiverrettu syvennys riittävän vauhdinoton turvaamiseksi.

Mannio ei harjoituskenttäänsä surkeutta valita.

Tosin menestyksen myötä heittopaikka saa lähiaikoina nykyaikaisen päällysteen.

”Pehmyt alusta on säästänyt jalkojani. Tämä on myös rauhallinen har-

Mannion kotikenttä säilyy tulevaisuudessakin Lehtimäellä.

joituspaikka, sillä saan heittää keihästä yksin ja silloin kun haluan”, Mannio kertoo.

Kuusiaita hämöttää heittoviivalta noin sadan metrin päässä.

Kuinka lähelle kuusiainaa keihäs on harjoituksissa kiittänyt?

”Harjoitusheittojani en ole mitannut. Lähellekään kuusiainaa ei ole lentänyt”, Mannio vastaa.

Heittoharjoituksissa sparraajana on ollut 16-vuotias nuorempi veli **Mika**, joka on myös lahjakas yleisurheilija. Kuulaennätys 13.88 on ikäluokassa kova tulos.

Ari Mannio elää lähivuodet täysin keihäänheiton ehdoilla. Suunnitelmiin ei kuulu opiskelu.

Kuortaneen urheilulukion ylioppilas opiskeli vuoden Seinäjoen ammattikorkeassa automaatiotekniikkaa, mutta ala ei kiinnostanut.

Vaihtelua urheiluun tarjoaa urheilumyönteinen työpaikka. Mannio työskentelee kouluttajana Lahden urheilukoulussa.

”Kävin armeijan urheilukoulussa 2007–08 ja pari vuotta myöhemmin minua pyydettiin sinne kouluttajaksi. Hyvin olen päässyt armeijasta kilpailumatkoille”, Mannio kiittelee työnantajansa.

Asuinpaikka Pajulahden urheiluopis-

tolla tarjoaa erinomaiset olosuhteet myös talviharjoitteluun.

Toinen harjoituskeskus kotimaassa on ollut Kuortaneen urheiluopisto, jonne on Lehtimäeltä vajaan puolen tunnin ajomatka.

Päätavoite urheilussa siintää ensi kesänä Lontoossa.

”Pikkupojasta lähtien olen unelmoinut olympiakullasta. Ensi kesänä siihen tulee mahdollisuus.”

Tulevia MM-kisoja Mannio odottaa luottavaisena. Hän piti ennen MM-kisoja tietoisesti matalaa profiilia myös julkisuudessa.

Kunto on ollut koko kesän kohdallaan ja tulokset ovat olleet nousujohteisia.

Manniolta on turha odottaa mita-lihekkutusta tai uhoa pitkistä kaarista. Vähimmäistavoite MM-kisoissa on pistesija.

”MM-kisoissa 83–86 metrin väliin on tunkua. **Thorkildsen** on tietysti kaikkien suosikki. Norjalaisen kispääkin on hyvä, mutta ihminenkin hänkin on”, Mannio miettii.

Mannio muistaa, kuinka norjalainen joutui käyttämään edellisten arvokisojen karsinnassa kaikki kolme yritystä ennen kuin karsintaraja ylittyi.

MM-kisoista Mannio palautuu arkeen kotiseudulla. Siteet Lehtimäelle ovat tiiviit.

Vanha urheiluseura, kotiseutu ja Rannankylän urheilukenttä säilyvät jatkossakin Mannion elämässä.

”Tänne on hyvä tulla rauhoittumaan. Ei tulisi mieleenkään vaihtaa seuraakaan.” ■

Ari Mannio

- Keihäänheittäjä.
- Syntyi 23.7.1987 Lehtimäellä.
- Pituus 185 senttiä, paino 104 kiloa.
- 19-vuotiaitten MM-hopea 2006 (77,26), nuorten Euroopan mestari 2009 (84,57), Suomen mestari 2011 (85,12), sotilaiden MM-kultaa 2011 (82,48). Ennätys 85,70 toukokuussa 2009.
- Valmentaja **Tapio Mannio**.
- Seura Lehtimäen Jyske.